

Sygn. akt I C 1709/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: protokolant sądowy Justyna Piotrowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2018 r. w S. sprawy

z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. S. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 293,74 zł (dwieście dziewięćdziesiąt trzy złote i 74/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9.02.2017 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej K. S. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 317,00 zł (trzysta siedemnaście złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi zaocznemu w pkt I i III rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1709/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 09.02.2017 r. złożył w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej K. S. pozew o zapłatę kwoty 1193,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż na mocy umowy pożyczki nr (...) zawartej w dniu 21.08.2015 r. pozwana zobowiązała się do spłaty łącznego zobowiązania w wysokość 2917,24 zł. Wskazał, iż na powyższą kwotę składa się:

- całkowita kwota pożyczki netto: 2000,00 zł;
- odsetki umowne: 163,64 (oprocentowanie 10,00% per anno);
- opłata przygotowawcza: 40,00zł;
- prowizja za udzielnie pożyczki: 593,60 zł

- pakiet ubezpieczenia medycznego: 120,00 zł

Dodał, iż pozwana dokonała wpłat w łącznej wysokości 1873,50 zł. Pismem z dnia 12.07.2016 r. powód wypowiedział umowę pożyczki.

Postanowieniem z dnia 08.03.2017 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał niniejszą sprawę do tut. Sądu.

Po zadekretowaniu sprawy **w I Wydziale Cywilnym tut. Sądu** pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełniania braków formalnych pozwu.

Uzupełniając braki formalne pozwu powód złożył pozew na formularzu określając kwotę żądania na 293,74 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 20.02.2018 r. pełnomocnik powoda został zobowiązany do wskazania z czego wynikają rozbieżność między kwotą dochodzą w (...) (1193,74 zł), a kwotą wskazaną w pozwie złożonym na formularzu urzędowym (293,74 zł) oraz czy przy takim sformułowaniu żądania pozwu powód cofa powództwo, a jeśli tak to w jakiej części w terminie 7 dni pod rygorem uznania , iż cofa powództwo ponad kwotę 293,74 zł, oraz do wskazania w jakich datach nastąpiły wpłaty pozwanej na poczet niniejszej sprawy w terminie 7 dni pod rygorem art. 6 kc.

Powód pismem procesowym z dnia 28.02.2018 r. wskazał, iż ogranicza powództwo do kwoty 293,74 zł jednocześnie cofając powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie 900 zł. W uzasadnieniu wskazał ,iż pozwana w dniu 27.03.2017 r. dokonała wpłaty w kwocie 900,00 zł.

Pozwana K. S. nie złożyła odpowiedzi na pozew oraz prawidłowo zawiadomiona (poprzez awizo) nie stawiała się na wyznaczone rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21.08.2015 r. pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w W. a K. S. doszło do zawarcia umowy pożyczki gotówkowej nr (...), na mocy której K. S. udzielono pożyczki, na którą składają się poszczególne składniki:

- całkowita kwota pożyczki netto: 2000,00 zł;
- odsetki umowne: 163,64 (oprocentowanie 10,00% per anno);
- opłata przygotowawcza: 40,00zł;
- prowizja za udzielenie pożyczki: 593,60 zł
- pakiet ubezpieczenia medycznego: 120,00 zł.

Łączne zobowiązanie pozwanej względem powoda (z umowy pożyczki) wynosiło kwotę 2917,24 zł.

dowód:. umowa pożyczki z dnia 21.08.2015 r. wraz z deklaracją przystąpienia do ubezpieczenia k. 14-19

K. S. z tytułu zawartej umowy pożyczki spłaciła kwotę 1873,50 zł. (przed wniesieniem pozwu), natomiast już po wniesieniu powództwa dokonała dodatkowej spłaty w wysokości 900,00 zł w dniu 27.03.2017 r

bezsporne

Pismem z dnia 12.07.2016 r. (...) Spółka Akcyjna wypowiedział K. S. umowę pożyczki, następnie pismem z dnia 26.08.2016 r. wezwał K. S. do zapłaty kwoty 2493,74 zł.

dowód: k. 7, wezwanie do zapłaty k. 20, wypowiedzenie umowy pożyczki k. 21;

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części w której nie zostało cofnięte.

Powód wywiódł swoje roszczenie z umowy pożyczki, do której ma zastosowanie przepis art. 720 kc (przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości (§ 1). Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem (§ 2).

W niniejszej sprawie pozwana nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę. Nie ustosunkowała się również na piśmie do żądań pozwu. Tym samym zaistniały podstawy do wydania wyroku zaocznego.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę (...) sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie (...) chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości (...).

Nie budziło wątpliwości Sądu, iż pomiędzy stroną powodową a pozwaną doszło do zawarcia umowy pożyczki.

W oparciu o przedstawioną umowę pożyczki Sąd ustalił, iż kwota wypłacona pozwanej rzeczywiście jako kwota pożyczki - to kwota 2000,00 zł, jednakże całkowite zobowiązanie do spłaty należne powodowi stanowiło kwotę 2917,24 zł.

Jak wynika z pozwu i pisma z dnia 28.02.2018 r. powoda- pozwana dokonała łącznej spłaty na poczet zadłużenia w wysokości 1873,50 zł – przed wytoczeniem powództwa i kwotę 900 zł już po wytoczeniu powództwa (27.03.2017r.).

Wobec powyższego sąd na podstawie przepisu art. 720 § 1 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 293,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 09.02.2017 r. do dnia zapłaty.

Jednakże biorąc pod uwagę treść pisma powoda z dnia 28.02.2018 r., którego wprost wynika, iż powód cofa powództwo i zrzeka się roszczenia w zakresie 900,00 zł, należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 203 § 1 kpc pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku.

Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (§ 4). Z kolei zaś w myśl art. 355 § 1 kpc sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Oceniając czynność dyspozycyjną pełnomocnika powoda, jaką jest cofnięcie pozwu, należało uznać, iż nie jest ona sprzeczna z prawem, zasadami współzycia społecznego i nie zmierza do obejścia prawa. Zatem na podstawie art. 355 § 1 kpc. w zw. z art. 203 § 4 kpc postępowanie podlegało umorzeniu w zakresie cofniętego żądania, o czym orzeczono w pkt II wyroku.

O kosztach postępowania sąd orzekł stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu w oparciu o treść art. 98 k.p.c., o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku, biorąc pod uwagę fakt, iż pozwana wpłaciła kwotę 900,00 zł na rzecz zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki już po wytoczeniu postępowania – należy ją traktować jako stronę przegrywającą postępowanie.

Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły łącznie 317,00 zł, z czego tytułem opłaty od pozwu kwotę 30,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika na podstawie §2 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców pranych w kwocie 270,00 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa 17,00 zł.

Na mocy przepisu art. 333 par. 1 pkt. 3 k.p.c. sąd nadał wyrokowi w punkcie pierwszym i trzecim rygor natychmiastowej wykonalności, o czym orzekł w punkcie czwartym sentencji wyroku.

Dn.30.04.2018 r.